

Eva Landová (Merová)

narozena 25.12.1930
poslední bydliště před deportací: Praha
transport AAl 455 (02. 07. 1942 Praha → Terezín)
transport Dr (15. 12. 1943 Terezín → Osvětim)
transport Stutthof, osvobozena Gutten
poválečné bydliště SSSR, SRN, Praha

Před rokem 1939

- žila a rodiči a starší sestrou v Praze, asimilovaná rodina
- tatínek se původně jmenoval Löwy, ale změnil si jméno na Landa, byl národností české a byl vlastním ve firmě „Žiněné látky - společnost Landa“
- maminka, původně Kleinová, pocházela z Prahy, národností německé
- letní prázdniny trávili ve Starých Splavech, zimní v Krkonoších
- 15. března 1939 ve škole U Studánky paní učitelka vyprávěla o Napoleonovi, jeho cestě k císařství a konci na ostrově sv. Heleny (nejednou jsme pochopili, že je to o Hitlerovi)

Před odchodem do Terezína

- uvažovali o emigraci (pobočka tatínkova závodu v Curychu)
- začala hrát na harmoniku
- po zákazu navštěvovat běžné školy navštěvovala židovskou školu v Jáchymově ulici (1941-1942)
- „zamilovala se“ - „Byl dobrý sportovec, což se mezi námi dětmi vysoceno. Neučil se moc dobře, což se nám zase zdálo zajímavé.“
- když šla poprvé po ulici s hvězdou, měla pocit, že všechny pohledy míří na ni
- ráda navštěvovala židovské hřiště Hagibor, hráli si na schovávanou na starém židovském hřbitově
- musela odevzdat kanárka Puňtu
- „Stávali jsme se Židy.“
- sestra se vdala (chtěli odejít do Palestiny - rodiče to nedovolili)

V Terezíně

- první odešel švagr (tzv. Aufbaukomando) - transport J - 4. prosince 1941 (758 zahynulých, 242 osvobozených)
- pak sestra - transport M - 14. prosince 1941 (750 zahynulých, 250 osvobozených)
- moc se stýskalo - pak babička a dědeček Kleinovi
- a pak my - transport AAl - 2. července 1942 (905 zahynulých, 94 osvobozených, 1 osud nezjištěn)
- ještě si šla do školy pro vysvědčení a pro zápis do památníku: Život plyne jako voda / každé chvíli věčná škoda. Tvůj milující Harry
- zpočátku všechny změny brala jako zajímavé, byť nechtěné dobrodružství, teprve v Terezíně pochopila, že se za vyhnáním skrývá něco hrozného
- společně s maminkou v Hamburských kasárnách - již tam do dětského útulku

Na pokoji 28

- milovala Brundibára - snažila se získat vstupenku na představení co nejčastěji

Deportace z Terezína

- transport Dr (15. 12. 1943 Terezín → Osvětim) do takzvaného terezínského rodinného tábora
- tatínek zemřel
- s maminkou prošly selekcí a byly poslány v létě 1944 do koncentračního tábora Stutthof (u Gdaňsku)
- kopání zákopů
- maminka zemřela
- omrzliny nohou
- příchod Rudé armády

Po skončení války

- adopce rodinou sovětského lékaře - zůstala v SSSR
- studia němčiny, svatba, děti
- po roce 1989 návrat do Prahy, žije střídavě v Praze a SRN

Vysvětlivky:

*1 Tímto písmem - jsou uvedeny autentické (dobové) doklady

*2 Tímto písmem - jsou uvedeny vzpomínky

Medailonek - Landová

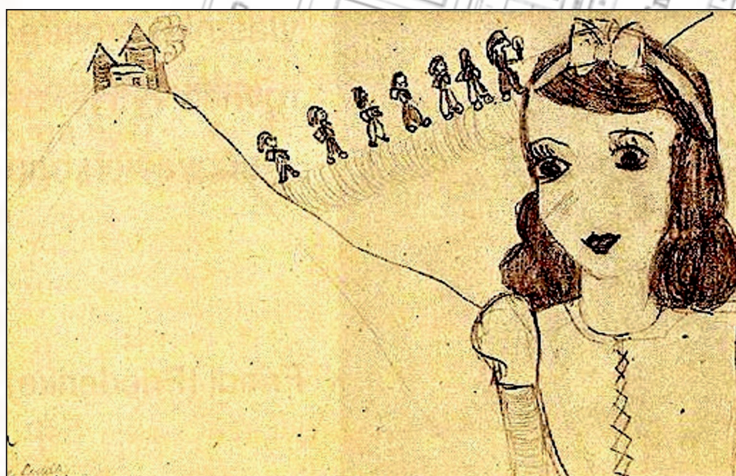
VVN - 20. století očima děvčat z pokoje 28 / kapitola 13

Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš
buď - jak buď, nezradíš - nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, ale s úsměvem vzpomínají na hru, divadlo Brundibár a pěkné časy, které v pokoji 28 strávily.

Účinkující v dětské operě Brundibár, Eva jim trochu záviděla.

Dětská kresba Evy Landové. Sněhurka byla její oblíbený film.

Plakát na dětskou operu Brundibár

Jako dospělá se svými dětmi a mužem